

Refleksjonsbrev

VENUS

Februar er forbi og det har vært nok en innholdsrik måned.

Første halvdel gikk til å lage kostymer til karneval. Ideen om at barna skulle lage sitt eget kostyme gjorde at vi ville finne et rom hvor de kunne lage kostymene sine i fred. Vi ønsket å bruke et rom på avdelingen for å ha materiell lett tilgjengelig, men at det samtidig fikk stå i fred når vi ikke jobbet med kostymene. Vi valgte derfor å bruke prosjektrummet (som vi skrev om i refleksjonsbrev for januar). Etter samlingen vi hadde som introduksjon til karneval valgte de fleste av barna å lage kostymer som den minste bukken, den største bukken eller troll. Hvorfor valgte ingen av barna mellomste bukken? Blir de preget av hverandre? Ett av barna ville være noe helt annet og valgte å være setra.

Hvordan går vi frem når vi starter prosessen med å lage kostymene?

En voksen tok ansvar for kostymelaging, og lagde en plan for hvordan han ønsket å jobbe med barna. I starten hadde den voksne med seg to og to barn inn på prosjektrummet for å jobbe med kostymene. Da to av barna på avdelingen skulle lage kostymene sine fikk de beskjed av den voksne om at de kunne se på de ulike materialene, utforske og velge hva de ønsket å bruke til å lage kostymet sitt. Et av barna gikk rett bort og begynte å lete nysgjerrig gjennom materialene, og fant et skjerf. Den voksne spør hvordan barnet tenker å bruke det til kostymet sitt, og barnet svarer «Kanskje til halen?». Det andre barnet blir sittende og observere og uttrykker at det vil ha likt kostyme som det første barnet. Hvordan påvirker barna hverandres valg i en slik situasjon? Skal vi la de herme etter hverandre, eller skal alle ta egne valg?

Den voksne observerte at det ble vanskelig for noen å være sammen med andre barn når de skulle lage kostymene. De ble lett påvirket av hverandre og syntes det var vanskelig å ta selvstendige valg. Den voksne valgte derfor å endre strategi og heller ta med seg en og en, både for at barnet selv skulle få ta valg ut ifra egen vilje og fantasi, men også for at barnet skulle få mer voksenkontakt og utbytte av prosessen. Dette gjorde at både den voksne og barnet kunne konsentrere seg om det de skulle gjøre og samtidig nyte prosessen.

Onsdag 15. februar braket det løs med karneval. Barna var spente og gledet seg til å bruke kostymene sine. Noen syntes det var skummelt, og valgte å ikke ha på kostyme, det var også helt greit. Påvirker kostymene leken vi ser denne dagen? Vil det være mer Bukkene Bruse lek enn ellers i hverdagen? Eller vil vi fortsatt være spiderman, kattepusser og mammaer?

Karnevalet ble en dag fylt med mange inntrykk og typer lek, og også en avslutning på Bukkene Bruse prosjektet på Venus, så hvor går egentlig veien videre?

Vi har sakte, men sikkert startet prosessen mot et helt nytt tema for prosjektet denne våren. Etter observasjoner av barna og lekemiljøet på avdelingen har vi valgt å velge fysisk miljø som tema. Hvordan blir overgangen til nytt prosjekt? En ny prosjektittel tar form:

Det blir spennende å se hvor veien tar oss!

